

Gebedsweg 2020 - 2021

*"Ik kom
het lijden
verlichten!"*

1. Het medeleven van de honderdman met zijn dienaar

(voor de kapel van de verschijningen)

Op 11 februari 1933, tijdens de vijfde verschijning, belooft de Mooie Dame: "Ik kom het lijden verlichten." De kleine Mariette kende het woord 'verlichten' niet. "Het leven kan heel moeilijk zijn en kan een zware last op onze schouders leggen", legt haar vader uit. "Als iemand ons komt helpen om het te dragen, is de last lichter: we zijn opgelucht." Tranen van vreugde lopen over de wangen van het meisje. Nu begrijpt ze waarom Maria naar Banneux komt.

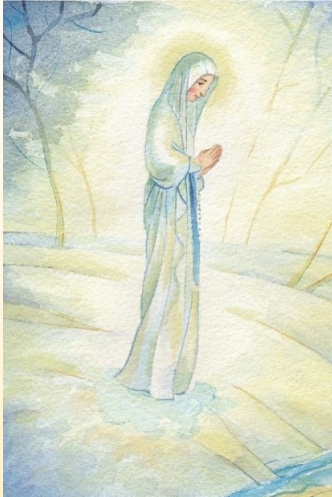
De Moeder van de Verlosser is niet onverschillig voor ons lijden, of dat nu lichamelijk, psychisch, moreel of geestelijk is. Ze komt en treedt daarmee in de voetsporen van haar Zoon Jezus die, in het aangezicht van het lijden, medelijden heeft en verklaart: *"Ik kom het lijden verlichten."*

Uit het evangelie volgens Lucas (Lc 7,1-6)

Na afloop van zijn onderricht aan het luisterende volk, ging Hij naar Kafarnaüm. Daar was een honderdman die een knecht had aan wie hem veel gelegen was; deze was ziek en lag op sterven. Omdat de honderdman van Jezus hoorde, zond hij enkele oudsten van de Joden naar Hem toe met het verzoek zijn knecht te komen genezen. Bij Jezus gekomen riepen zij met aandrang zijn hulp in. Ze zeiden: 'Hij verdient, dat Gij hem deze gunst bewijst, want hij houdt van ons volk en heeft op eigen kosten de synagoge voor ons gebouwd.' Daarop ging Jezus met hen mee.

In het hart van dit evangelie staat een Romeinse honderdman die zich zorgen maakt over zijn dienaar. Deze dienaar “is ernstig ziek, verlamd, en lijdt vreselijk pijn” (vgl. Mt 6,8). Zijn meester geeft heel veel om hem en heeft waarschijnlijk al dokters ingeschakeld. Blijkbaar zonder veel succes aangezien de bediende “op sterven ligt” (vgl. Lc 7,2). In Kafarnaüm heeft Jezus al een solide reputatie als genezer. De honderdman denkt dus aan hem zodat zijn dienaar nog gered kan worden.

Onder de pelgrims van Banneux zijn er zieken, mensen die lijden en die hun falende gezondheid of hun lijden komen toevertrouwen aan de Maagd der Armen. Velen komen Maria smeken voor mensen die niet in staat zijn om hierheen te komen.

Degenen die iemand liefhebben, kunnen niet passief blijven toekijken bij een sterven. Liefde en medeleven dwingen ons om te handelen.

Het medeleven van de honderdman sluit zich aan bij dat van Jezus die, nadat men hem op de hoogte heeft gebracht, zal zeggen: **“Ik zal hem komen genezen.”** (Mt 8,7) - woorden dicht bij ons jaarthema: “Ik kom het lijden verlichten.”

► **Laten we een moment stil zijn, en onze lasten, zorgen en lijden voor de Maagd der Armen brengen. Laten we alle gezinsleden, en de mensen in onze omgeving die lijden, aan haar moederhart toevertrouwen.**

► **Bidden we een tientje van de rozenkrans.**

Lied: Pelgrimstocht der mensen (LD 834)

**Pelgrimstocht der mensen; veertig jaar woestijn,
onvervulde wensen, - 't land zal heerlijk zijn!**

Wie aanhoort ons bidden, wie ziet naar ons om?

God, trek in ons midden; kom Heer Jezus, kom!

God, trek in ons midden; Kom, Heer Jezus, kom!

2. De voorbidders

(bij de eerste steen)

De Romeinse honderdman doet een beroep op enkele oudsten van de Joden om Jezus te vragen. Omdat hij zelf een heiden is, durft hij de Heer niet te ontmoeten. Dit is een teken van grote nederigheid van de Romeinse soldaat. Hij gedraagt zich niet als een bezetter die zijn eigen cultuur of religie wil opleggen: hij toont zich uiterst respectvol. De oudsten prijzen hem: **“Hij houdt van ons volk en heeft op eigen kosten de synagoge voor ons gebouwd.”** (Lc 7,5) Ze vinden dat **“hij [het] verdient, dat Gij hem deze gunst bewijst”** (v. 4). Naast verschillen in nationaliteit en religie is er een menselijke solidariteit, wederzijdse waardering en respect die Jezus raakt. Hij hoeft niet te worden overgehaald: “Ik kom!” En ze vertrekken.

De meester waardeert zijn dienaar, Joden en heidenen waarderen elkaar: iedereen ziet in de ander “een goed iemand”. Er is geen neerbui-gendheid of minachting, maar erkenning van de waarde en de waardig-hed van de ander. We staan ver af van antisemitisme en nationalisme. We moeten niet de schijn hooghouden, de ander blijkt niet altijd vriend-elijk te zijn.

De kleine Thérèse van Lisieux bemiddelt voor Pranzini, de drievoudige moordenaar, omdat ze in hem ook een geliefde zoon van God ziet die het heil kan aanvaarden. De kleine Thérèse voelt een diep gevoel van solidariteit met hem. Ondanks het vreselijke kwaad dat hij heeft be-gaan, blijft Pranzini een goed mens, die zich kan bekeren. Als ze erach-ter komt dat de ter dood veroordeelde het kruisbeeld heeft gekust voordat hij naar het schavot ging, is de kleine Thérèse dolgelukkig.

Als ze naar de bron gaan, moedigt de Maagd der Armen Mariette aan te stoppen en te bid-den. Er is gemeenschappelijkheid in het ge-loof, in de voorbede, in het medeleven.

Laten we onze gebeden openstellen voor allen die lijden en zwoegen:

Refrein: Kom, Heer, kom ons redden.

Lector: Herinnert U zich, Heer, zij die geestelijk en lichamelijk lijden.

Allen: Vergeet niet degenen die worden lastiggevalen of uitgesloten.

Refrein

Lector: Herinnert U zich, Heer, degenen die in de put zitten en zij die bijna wanhopig zijn.

Allen: Vergeet niet hen die in de steek gelaten of onbemind zijn.

Refrein

Lector: Herinnert U zich, Heer, alle families die door ruzie uiteen zijn, en de vrienden die elkaar wederzijds uit het oog hebben verloren.

Allen: Vergeet niet degenen die overwerkt zijn en uitgeput.

Refrein

Lector: Herinnert U zich, Heer, de slachtoffers van oorlog en terreur.

Allen: Vergeet niet hen die zijn uitgebuit of als vluchteling leven.

Refrein

Lector: Herinnert U zich, Heer, de drugsverslaafden, de alcoholisten, en alle anderen met verslavingen.

Allen: Vergeet niet de ernstig zieken en de stervenden.

Refrein

► *We gaan in stilte naar de tweede steen.*

3. “Ik ben het niet waard dat Gij onder mijn dak komt”

(bij de tweede steen)

Jezus is zichtbaar geraakt door de voorspraak van de Oudsten en gaat op weg naar het huis van de honderdman.

Vervolg van het evangelie volgens Lucas (Lc 7,6-8)
Daarop ging Jezus met hen mee. Maar toen Hij niet ver meer van het huis was, liet de honderdman Hem door vrienden zeggen: “Heer, doe geen verdere moeite; ik ben niet waard dat Gij onder mijn dak komt. Daarom meende ik ook er geen aanspraak op te mogen maken persoonlijk naar U toe te komen. Maar een woord van U is voldoende om mijn knecht te

doen genezen. Want al ben ik zelf een ondergeschikte, ik heb weer man- schappen onder mij; en tot de een zeg ik: ga, en hij gaat; en tot een ander: kom, en hij komt; en aan mijn knecht: doe dit, en hij doet het.”

Het is alsof de Romeinse honderdman met ongeduld uitziet naar de komst van Jezus. Men kan niet anders dan denken aan de vader van de gelijkenis van de verloren zoon. De barmhartige vader gaat zijn zoon tegemoet wanneer hij hem ziet aankomen. De honderdman daarentegen lijkt moeite te hebben met de komst van de Heer. Om precies te zijn, hij wil Jezus niet in verlegenheid brengen. Hij weet dat het voor een Jood verboden is om het huis van een niet-Jood te betreden. Hij stuurt dus vrienden met een boodschap: *“Heer, doe geen verdere moeite; ik ben niet waard dat Gij onder mijn dak komt.”* Dit is een woord dat we ons eigen maken bij elke eucharistieviering voordat we naar de communie gaan.

De honderdman legt uit: “Ik meende er geen aanspraak op te mogen maken persoonlijk naar U toe te komen.” Hier zien we het diepe respect dat hij heeft voor de joodse religie en Wet. Tegelijkertijd heeft hij Jezus nodig vanwege zijn dienstknecht die op sterven ligt. Op het eerste gezicht is zijn houding tegenstrijdig. “Wat wil je nu: wil je dat ik kom of niet, wil je dat ik je help of niet?” “Je kunt me helpen zonder te komen, zonder lichamelijk contact: maar zeg één woord, en mijn dienaar zal genezen.”

Als honderdman heeft hij gezag over zijn soldaten, maar hij claimt geen gezag over Jezus. De honderdman geeft bevelen aan zijn ondergeschikten en zij gehoorzamen. Hij smeekt Jezus om een bevel te geven aan de zieke: hij heeft geloof in het woord van Jezus. Voor de heilige Lucas is dit eigen aan het christelijk geloof: geloven in het woord van Jezus. *“...op uw woord zal ik de netten uitgooien”*, zegt Simon Petrus (Lc 5,5). *“...mij geschiede naar uw woord”*, zegt Maria (Lc 1,38).

Refrein: Naar U dorst mijn ziel en hunkert mijn hart.

Psalm 63(62)

God, mijn God zijt Gij,
ik zoek U reeds bij het ochtendgloren.
Naar U dorst mijn ziel en hunkert mijn hart,
als dorre akkers naar regen.

Refrein

Zo zie ik omhoog naar de plaats waar Gij woont,
beschouw ik uw macht en uw glorie.
Meer waard dan het leven is mij uw genade,
mijn mond verkondigt uw lof.

Refrein

Ik zal U prijzen zolang ik leef,
mijn handen uitstrekken naar U.
Mijn ziel wordt verzadigd met voedzame spijs,
mijn mond zal U jubelend danken.

Refrein

Wanneer ik op mijn bed aan U denk,
dan blijf ik wakend over U peinzen.
Want Gij zijt altijd mijn beschermer geweest,
ik koester mij onder uw vleugels.
Met heel mijn hart houd ik vast aan U,
het is uw hand die mij steunt.

Refrein

► *We lopen nu in stilte verder naar de bron.*

4. “Ik zeg u: Zelfs in Israël heb Ik zo’n groot geloof niet gevonden.”

(bij de bron)

Vervolg van het evangelie volgens Lucas (Lc 7,9-10)

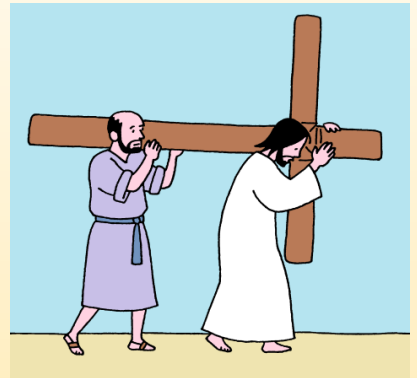
Toen Jezus dit hoorde, stond Hij verwonderd over hem. Hij keerde zich om en zei tot het volk dat Hem volgde: “Ik zeg u: zelfs in Israël heb Ik zo’n groot geloof niet gevonden.” Toen de mensen die gestuurd waren, in het huis terugkeerden, vonden zij de knecht weer gezond.

Jezus is vol ontzag voor de zuiverheid van het geloof van de honderdman. Hij hoeft Jezus niet te zien om in Hem te geloven. **“Wij leven in geloof, wij zien Hem**

niet." (2 Kor 5,7) En dankzij de honderdman kan Jezus uitroepen: **"...velen uit het oosten en het westen zullen komen en met Abraham en Isaak en Jakob zullen aanzitten in het Rijk der hemelen."** (Mt 8,11) Want de ware zonen van Abraham zijn niet zijn nakomelingen naar het vlees, maar zijn nakomelingen naar het geloof. Abraham had vertrouwen in Gods belofte. **"Ga, zoals gij geloofd hebt, geschiede u."** (v. 13)

Bij elke eucharistieviering herhalen we de woorden van de honderdman. Maar tegelijk willen we Jezus niet op afstand houden. De verloren zoon vond dat hij niet langer een zoon waardig was: de barmhartige vader herstelt hem in zijn waardigheid als zoon en verwelkomt hem in het huis. Ook Simon Petrus vroeg, na de wonderbaarlijke visvangst, aan de Heer: **"Heer, ga van mij weg, want ik ben een zondig mens."** (Lc 5,8) Maar de Heer bleef vertrouwelijk met hem omgaan.

Het is door werkelijke aanwezigheid van Jezus in ons leven dat Hij het lijden komt verlichten: Hij lijdt met ons mee. Jezus accepteert dat hij wordt 'opgetrommeld', zoals Simon van Cyrene. Ook Maria is aanwezig en snelt toe om haar zonen en dochters bij te staan, zoals ze dat bij Jezus deed op zijn kruisweg.

Laten we samen God onze Vader bedanken:

- **Voor Jezus, die kwam om te redden wat verloren was, wij danken U, God onze Vader.**
- **Voor Maria, die ons te hulp schiet, wij danken U, God onze Vader.**
- **Voor de heiligen die onophoudelijk voor ons bemiddelen, wij danken U, God onze Vader.**
- **Voor de zeven sacramenten die aan de Kerk gegeven zijn, wij danken U, God onze Vader.**
- **Voor hen die de zieken en de gevangenen bezoeken, wij danken U, God onze Vader.**
- **Voor degenen die elkaars lasten dragen, wij danken U, God onze Vader.**

► *Terwijl de pelgrims hun handen in het water steken, zingen we:*

Lied: Dit is de dag (LD 887)

**Dit is de dag die Gods goedheid aan ons heeft gegeven.
Laat ons Hem danken voor al wat Hij deed in ons leven.
Brenge wij dank, zingen wij dankbaar Hem toe.
Hij is de Heer van ons leven.**

**Dit is de dag die voorgoed in ons hart staat geschreven.
Dat deze dag ons geluk en genade mag geven.
Want God is goed, liefdevol ziet Hij ons aan.
Hij zal zijn volk niet vergeten.**

Bidden wij tot slot samen:

**Allen: Almachtige eeuwige God,
Gij zijt vertroosting voor de bedroefden
en sterkte voor hen die het moeilijk hebben.
Laat hun gebeden tot U doordringen,
uit welke nood zij ook roepen.
Dat zij in alle omstandigheden
uw barmhartigheid ondervinden
en de vreugde van uw aanwezigheid.
Door Christus onze Heer. Amen.**

Lied:

**Gegroet, Maagd der Armen, Maria gegroet,
gij zijt vol erbarmen, zo minzaam, zo goed.**

Refrein: Ave, ave, ave Maria (bis)

**“Ik kom op de wereld verzachten uw pijn,
en wil voor de mensen een Moederke zijn.**

Refrein

**Wij danken u, Moeder, gij zijt toch zo goed,
“Tot weerziens, Maria”, klinkt blij onze groet.**

Refrein